Από την Αιδεσιμότατη Yin Zhi Shakya, ZBOHY
Μετάφραση: Αιδ. Fa Lian Shakya
Επίβλεψη: Upasaka Yao Feng

Το Απόλυτο και το Σχετικό
Το Καθημερινό της Ζωής

Η μεταμόρφωση του Ναού
Συμβάν 7

Σεπτέμβρης 19, 2002
...Και ο Ιησούς πήγε στο ναό του θεού και έδιώξε όλους όσοι κάνανε εμπόριο μέσα στο ναό και κατέστρεψε τους μπάγκους με το εμπόρευμα και τα λεφτά τους και τους είπε, « Η οικία μου θα ονομάζεται οικία της προσευχής, αλλά εσείς την κάνατε άντρο κλεφτών και εμπορίου. Ματθαίος.

.. Καθοδηγούμενος από το φόβο ο άνθρωπος βρίσκει καταφύγιο μέσα στα βουνά, στα ιερά δάση και στους ναούς αλλά αυτά δεν είναι σίγουρα καταφύγια. Παίρνοντας αυτού του είδους για καταφύγιο δεν απαλλάσσεται από το πόνο. Αυτός που πήγε στο Βούδα, στο Ντχάρμα και στη Σάνγκα για καταφύγιο και με αληθινή σοφία, καταλαβαίνει τις Τέσσερις Αλήθειες: Ο Πόνος, η Προέλευση του πόνου, το τέλος του Πόνου και η Ατραπό που οδηγεί στη κατάργηση του Πόνου. Αυτός βρίσκει σίγουρο καταφύγιο, το Απόλυτο καταφύγιο. Παίρνοντας αυτό το καταφύγιο πραγματικά ελευθερώνεται κανείς από το πόνο.
Νταμμαπάδα 13 - ο Βούδας - Παράγραφος 190-192

Οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ότι με το να πάνε σ' ένα ναό, στην εκκλησία ή όποιον άλλον ναΐσκο, συμπληρώνουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Πιστεύουν ότι όσα πρέπει να κάνουν για να διατηρήσουν μια καλή σχέση με το Θεό είναι να πηγαίνουν τακτικά να παρακολουθούν τις λειτουργίες. Όσοι πιστεύουν αυτό έχουν έλλειψη αληθινής γνώσης του εαυτού τους. Οι Βουδιστές που πιστεύουν αυτό δεν έχουν φτάσει ακόμα στην Βουδική τους συνείδηση του Βουδικού τους Εαυτό.
Είναι σωστό να νομίζουμε ότι εκτελούμε τα καθήκοντα μας προς το πλησίον μας μονάχα πηγαίνοντας σε μια εκκλησία ή ναό? Έτσι εκφράζουμε το καθήκον μας σε αυτή τη ζωή? Έτσι επικοινωνούμε με το Θείο?

Συνεχώς αναζητούμε την εμπειρία της γαλήνης, την ησυχία και την ευτυχία που μας λείπει τόσο πολύ στη ζωή. Είναι άραγε αρκετό το να κάνουμε μια παύση μέσα στο πόνο της ζωής αυτής στο Σαμσάρα με το να βρούμε καταφύγιο σε ένα ναό? Ναι, νιώθουμε καλά όταν είμαστε σε ένα ναό ή σε μια εκκλησία. Υπάρχουν άνθρωποι εκεί που έχουν έρθει σαν κι' εμάς, για τον ίδιο σκοπό. Υπάρχουν ιερείς που μας προσφέρουν πνευματική βοήθεια. Βρίσκουμε συμπαράσταση προσευχόμενοι και διαλογιζόμενοι όλοι μαζί και όσο καιρό είμαστε εκεί, είναι σαν να μιλάμε με το Θεό και να ακούμε τη Θεϊκή του Φωνή. Νιώθουμε προστατευμένοι από τα δεινά. Και έπειτα πρέπει να αποχωρήσουμε από το ιερό μέρος και να επιστρέψουμε στο κόσμο του πόνου μας.

Το να παρακολουθήσουμε λειτουργίες δεν μας απαλλάσσει από τις προσωπικές μας ευθύνες απέναντι σε εμάς και τους άλλους. Πρέπει να καταλάβουμε από πού ερχόμαστε, που πηγαίνουμε και ποιοι είμαστε σε σχέση με το υπόλοιπο σύμπαν. Χρειάζεται να τα ξέρουμε όλα αυτά ώστε να είμαστε ικανοί να ζήσουμε χωρίς άγνοια και να είμαστε σε συμφωνία με το συμπαντικό νόμο. Χρειαζόμαστε να κατοικήσουμε στην ειρήνη και στην ασφάλεια, στην αρμονία ενός αληθινού καταφύγιου όπου τίποτα δεν μπορεί ποτέ να μας πειράξει. Αυτό είναι το καταφύγιο που μας προσφέρει ο Βουδικός μας Εαυτός.
Καμιά φορά είναι ανάγκη να μπαίνουμε μέσα σε ένα ναό.

*Ο Μεγάλος Δάσκαλος Han Shan μας μιλάει, στην αυτοβιογραφία του, για την αναγκαιότητα που αισθάνθηκε σε μια χρήσιμη στιγμή της ζωής του να πάει στο ναό. « Ήθελα να πάρω καταφύγιο στο Βουδικό μου Εαυτό. Σηκώθηκα και πήγα στο Ναό και προσκύνησα μπροστά στο βωμό. » Αλλά, όπως είπε ο Ιησούς και φανέρωσε ο Βούδας μέσα στη Φώτιση του, ο αληθινός ναός είναι μέσα μας. Η αληθινή Εκκλησία είναι μέσα στο καθένας μας. Ο αληθινός τόπος λατρείας είναι μέσα στο είναι μας. Το καθήκον μας είναι να το ανανεώνουμε, να το καθαρίζουμε από το βούρκο της άγνοιας, να το στολίζουμε με άνθη συμπόνιας, μη εγωισμού και καλοσύνης, να το λιβανίζουμε με το λιβάνι της άκαμπτης πίστης στο Βουδικό μας Εαυτό, να το κυβερνάμε με την θεϊκή Αρχή και κυρίως, να προσέχουμε τις πύλες του να μην είναι ανοικτές στους κλέφτες, δηλαδή την άγνοια σε όλες της τις μορφές που μπορεί να μπει και να κλέψει το πολύτιμο μας θησαυρό, « Το όραμα του Βουδικού μας Εαυτού».
Πάντα, σε όλες τις φυλές και σε όλες τις κουλτούρες συνεχώς δημιουργούνται ναοί. Γιατί? Για την συνεχή ανάγκη της ανθρωπότητας να ξαναβρεί αυτό που είναι κρυμμένο, « Η βασική ανάγκη της ένταξης μέσα στο Ένα », Το Συμπαντικό Ένα.
Είναι ο ναός που είναι το σύμβολο του θεϊκού χώρου, η ειδική τοποθεσία στην οποία επιθυμούμε να εκφράσουμε και να αισθανθούμε σαν

« το σπίτι » εκφράζοντας τις πιο εσωτερικές μας σκέψεις.
Ποιος ο σκοπός του ναού?
Είναι το μέρος μας, το καταφύγιο, η φυγή μας, ο προστατευόμενος χώρος μέσα στο οποίο νιώθουμε σίγουροι, ανεξάρτητοι. Κι' επίσης, είναι ο χώρος στον οποίο μαθαίνουμε για μας, αποκτάμε συμβουλές και βρίσκουμε παρηγοριά με τη συντροφιά άλλων που παλεύουν όπως εμείς.
Αλλά και πάλι πρέπει να αναρωτηθούμε, « Είναι η υλική υπόσταση του κτηρίου ο αληθινός ναός?
Είναι άραγε το μοναδικό μέρος για να επικοινωνήσουμε με την Δημιουργική Αρχή, το μοναδικό μέρος που είναι ικανό να μας προστατέψει από το πόνο και τα δεινά του Σαμσάρα?»

Και η απάντηση σ' αυτό, είναι απάντηση σε όλη την ανθρωπότητα, « Ο Αληθινός Ναός », ο πραγματικός, σ' αυτόν που ο επικεφαλής ιερέας, ο Βουδικός μας Εαυτός, προεδρεύει, είναι μέσα μας. Κουβαλάμε αυτό το καταφύγιο όπου και αν πηγαίνουμε. Δεν είναι ανάγκη να ψάξουμε σε κανένα χάρτη για να τον βρούμε. Σ' αυτό το καταφύγιο είμαστε πάντα ικανοί να βρούμε προστασία και τίποτα ή κανένας δεν μπορεί να μας ενοχλήσει εκεί.
Σ' αυτό το ναό το Ντχάρμα παρουσιάζεται μόνο του, σε όλη του το μεγαλείο και η Σάνγκα, η Συμπαντική Μονάδα, το Ένα με όλα του τα όντα και σκέψεις, ζει αιωνίως.
Καθεδρικοί Ναοί, παρεκκλήσια, εκκλησίες, συναγωγές, μοσκέες, ιερά, ασράμ, ερημητήρια, αβαεία.. υπάρχουν σε όλο τον κόσμο, από το μεγάλο καθεδρικό ναό της Παναγίας του Παρισιού μέχρι το πιο ταπεινό ναό ενός φτωχότατου χωριού μέσα στα Ιμαλάια - Όλα έχουν κτιστεί , όλα έχουν δείξει τα σημάδια της χρήσης και του χρόνου, όλα έχουν αναστυλωθεί ή ξανακτιστεί.
Παραμένουν σαν σύμβολα της πνευματικής ανανέωσης που θα έπρεπε να γίνει μέσα στο καθένας μας.
Όταν επισκεφτούμε αυτούς τους ιερούς τόπους είναι σαν να ψάχνουμε αυτά που ήδη έχουμε μέσα μας. Αυτά τα κτήρια μας δείχνουν πώς να βρούμε την Ατραπό μέσα μας. Εσωτερικά, στην ωραία σιωπηλή γλώσσα της αρχιτεκτονικής, βρίσκουμε την αγάπη του Θεού και λαμβάνουμε την καθοδήγηση των Ιερέων Του.

Ο Μέγα Δάσκαλο Han Shan, στο Όγδοο Γνωμικό του (Maximes) απόφθεγμα λέει, « Υπάρχουν στιγμές στις οποίες δρούμε με άρρηκτη πίστη μέσα στο Ντχάρμα ακόμα και αν δεν καταλαβαίνουμε τη κατάσταση. Υπάρχουν άλλες στιγμές στις οποίες καταλαβαίνουμε την κατάσταση αλλά φοβόμαστε να είμαστε ολότελα πιστοί. Στο πρώτο παράδειγμα προέρχεται από τη καρδιά και στο δεύτερο από το νου. Αλλά το καθήκον μας είναι να ενώσουμε και τα δυο, « Κατανόηση και Πίστη ».

Όταν σκέπτομαι αυτό το καθήκον, το να ενώσουμε τα δυο σε μια υπακοή στο Θεϊκό Νόμο της Ενότητας, σκέπτομαι:

Πόσο μακριά ! Πόσο κοντά!
Πόσο κοντά! Πόσο μακριά!
Μακριά και κοντά δεν σχετίζουν ούτε το χρόνο ούτε το χώρο.
Η αληθινή κατανόηση, το « Ακριβώς εδώ! Ακριβώς Τώρα!» Της Θεϊκής Αλήθειας, είναι να βλέπουμε με την Βουδική μας Όραση
Και να δρούμε με το Βουδικό μας Εαυτό.

Και για να τελειώσουμε όπως ξεκινήσαμε, προσφέρουμε λίγα αποσπάσματα από τις γραφές,

Δεν γνωρίζετε ότι είσαστε ο Ναός του Θεού και ότι το πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας? (Κορίνθιους 3- 16)
Και αφήστε τους να με κάνουν Ιερό, ώστε να κατοικώ ανάμεσα τους. Εξόδους 25-8
Ο καθένας είναι ο φύλακας του εαυτού του. Ποιον άλλο φύλακα θα μπορούσε να έχει?
Ο καθένας είναι ή μοίρα του. Γι' αυτό και θα πρέπει να εξασκηθεί όπως ο έμπορας κάνει το άλογο καθαρόαιμό.
Dhammapada, Chapter 25 - The Bhikkhu - Paragraph 380

Buddham saranam gacchami
Dhammam saranam gacchami
Sangham saranam gacchami

* Link to Master Han Shan's biography

2009